

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 514/2018-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. marca 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Mojmíra Mamojku prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť [REDACTED], zastúpenej advokátom [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 325,42 € (slovom tristodvadsaťpäť eur a štyridsaťdva centov) na účet jej právneho zástupcu [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. mája 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“ alebo „žalobkyňa“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti predovšetkým vyplynulo, že sťažovateľka podala 4. februára 2013 okresnému súdu návrh na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti proti [REDACTED] (ďalej len „žalovaná“). Konanie o tomto návrhu je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 a do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu o ňom nebolo meritórne rozhodnuté. Sťažovateľka poukazuje na skutočnosť, že „... v takmer 5 a pol ročnom konaní (nekonaní) nebolo vytyčené ani jedno pojednávanie s výnimkou informatívneho výsluchu nariadenom na deň 15.03.2015, teda po 25 mesiacoch od podania návrhu, ku ktorému ani neprišlo a bol súdom telefonicky zrušený.“.

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti zdôrazňuje: *„Okresný súd Piešťany je teda v celom konaní absolútne nečinný. Výsledkom nečinnosti je do dnešného dňa nerozhodnutie vo veci samej. Od podania návrhu uplynulo ku dňu podania sťažnosti takmer 64 mesiacov bez relevantného procesného úkonu zo strany súdu smerujúceho nielen k prejednaniu, ale najmä rozhodnutiu.“*

4. Vzhľadom na uvedené, poukazujúc na prieťahy v napadnutom konaní, ktoré podľa názoru sťažovateľky svojím postupom a nečinnosťou spôsobil okresný súd, sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň tiež v petite ústavnej sťažnosti požadovala prikázať okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov, a priznať jej finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a úhradu trov konania.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 514/2018-13 z 15. novembra 2018 ju prijal v celom rozsahu na ďalšie konanie.

6. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k ústavnej sťažnosti a zároveň oznámila, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Podpredsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr. 818/18 z 20. decembra 2018 oznámila, že netrvá na ústnom pojednávaní a súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania.

7. Podpredsedníčka okresného súdu v citovanom prípise podrobne opísala chronológiu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní a zároveň k nečinnosti súdu tvrdenej v ústavnej sťažnosti uviedla:

„Z obsahu súdneho spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 4Cb/12/2013 vyplýva, že počas celého obdobia od podania žaloby až do 17.12.2018, kedy zákonný sudca nariadil vo veci pojednávanie, konajúci súd pravidelne a opakovane dopytoval Obchodný

register Okresného súdu Trnava za účelom doručenia registrového spisu týkajúceho žalovanej strany a zároveň zisťoval stav konania sp.zn. 1Exre 80/2012. Okresný súd Trnava časť registrového spisu tunajšiemu súdu požičal a na základe požiadavky o jeho vrátenie, bol tento spis Okresnému súdu Trnava vrátený dňa 13.4.2018. Dňa 3.8.2018 vyšší súdny úradník opäť žiadal registrový súd o zapožičanie registrového spisu, ktorý je aktuálne pripojený k predmetnému spisu sp.zn. 4Cb/12/2013. Z uvedeného je nepochybne zrejmé, že v danom konaní došlo ku zbytočným prietahom, ktoré sú čiastočne spojené s vysokým množstvom vecí v senáte zákonného sudcu, ktorý musí vybavovať veci podľa poradia.“

8. Následne ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň mu zaslal vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 818/18 z 20. decembra 2018 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

9. Právny zástupca sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 24. januára 2019 oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, a pripojil toto stručné vyjadrenie: „*Trváme na dôvodoch uvedených v ústavnej sťažnosti, v ktorej sme okrem iného uviedli, že počas už takmer 6 rokov nebol vo veci vykonaný ani jeden relevantný procesný úkon, s výnimkou nariadeného pojednávania na deň 06.02.2019. Okresný súd Piešťany konal absolútne neefektívne a vykonával množstvo úkonov, ktoré nemožno hodnotiť ako úkony vedúce k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, ktorá sa obrátila na súd so žalobou o zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti.“*

II.

10. Zo spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie vedené okresným súdom vo veci sťažovateľky ústavný súd zistil nasledujúci prehľad relevantných procesných úkonov:

Dňa 4. februára 2013 podala sťažovateľka okresnému súdu návrh na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti proti žalovanej.

Dňa 15. augusta 2013 súd uznesením vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k návrhu žalobkyne.

Dňa 26. januára 2015 dal zákonný sudca písomný pokyn kancelárii predvolať spoločníčky žalovanej a právneho zástupcu žalobkyne na informatívny výsluch.

Informatívny výsluch nariadený na 9. marec 2015 bol z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu zrušený.

Dňa 27. marca 2015 dal zákonný sudca písomný pokyn kancelárii, aby požiadala obchodný register Okresného súdu Trnava (ďalej len „obchodný register“) o zapožičanie spisu „*odd. Sro, vl. č. 18526/T*“; pokyn bol v ten deň zrealizovaný.

Dňa 4. júna 2015 bola súdu doručená odpoveď obchodného registra, že požadovaný spis nie je možné zapožičať z dôvodu prebiehajúceho konania na tamomšom súde pod sp. zn. 1 Exre 80/2012.

Dňa 11. novembra 2015 a rovnako tak 15. februára 2016 asistentka senátu žiadala obchodný register o informáciu o stave konania vedeného pod sp. zn. 1 Exre 80/2012.

Dňa 12. apríla 2016 dal zákonný sudca kancelárii pokyn opäť požiadať obchodný register o zapožičanie spisu „*odd. Sro, vl. č. 18526/T*“; pokyn bol zrealizovaný 15. apríla 2016.

Dňa 19. mája 2016 bola súdu doručená odpoveď obchodného registra, že spis nie je možné zapožičať.

Dňa 22. júla 2016 bola obchodnému registru zaslaná žiadosť o zapožičanie spisu vedeného pod sp. zn. 1 Exre 80/2012.

Dňa 16. októbra 2017 bola doručená e-mailová správa obchodného registra, že spis vedený pod sp. zn. 1 Exre 80/2012 bol 27. júla 2016 zapožičaný okresnému súdu a že 13. októbra 2017 bola okresnému súdu zaslaná žiadosť o jeho vrátenie.

Dňa 17. októbra 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť obchodného registra o vrátenie spisu vedeného pod sp. zn. 1 Exre 80/2012.

Dňa 30. januára 2018 dostala kancelária pokyn vrátiť obchodnému registru spis vedený pod sp. zn. 1 Exre 80/2012; pokyn bol zrealizovaný 5. apríla 2018.

Dňa 3. augusta 2018 dostala kancelária písomný pokyn požiadať obchodný register o zapožičanie spisu „*odd. Sro, vl. č. 18526/T*“; pokyn bol zrealizovaný 18. septembra 2018.

Dňa 17. decembra 2018 zákonný sudca nariadil pojednávanie na 6. február 2019 a podal podnet obchodnému registru na *ex offio* zrušenie žalovanej a jej následný výmaz z obchodného registra.

Podľa informácie poskytnutej okresným súdom pojednávanie nariadené na 6. február 2019 sa z dôvodu neúčasti sporových strán nekonalo a bolo z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu odročené na neurčito. Nový termín pojednávania je nariadený na 10. apríl 2019.

III.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

13. Vzhľadom na oznámenia podpredsedníčky okresného súdu a právneho zástupcu sťažovateľky, že netrujú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

14. V súlade s čl. II bodom 2 písm. b) Dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2018 do 28. februára 2019 v období od 17. februára 2019 do prijatia nového rozvrhu práce pri predkladaní vecí do senátu sudkyňou spravodajkyňou Janou Laššákovou pracuje prvý senát ústavného súdu v zložení: Jana Baricová (predsedníčka senátu), Jana Laššáková a Mojmir Mamojka. Vzhľadom na uvedené senát ústavného súdu rozhodol vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľky v zložení tak, ako to je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

15. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02, I. ÚS 132/03).

17. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

18. Základnou povinnosťou konajúceho súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

19. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku.

20. Povinnosť príslušného súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom príslušný súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, v ktorý sa bude konať nové pojednávanie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, bol súd prvého stupňa podľa § 226 OSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

21. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý aj do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku.

22. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a teda či bolo alebo nebolo porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 398/2016). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

23. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že ide o vec, ktorá tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov (obchodnoprávny spor o zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti) a absolútne ju nemožno hodnotiť po stránke právnej ako zložitú, čo sa vzťahuje aj na napadnuté konanie. Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení taktiež nepoukázala ani na právnu, ani na skutkovú zložitosť veci.

24. Pri preskúmaní ďalšieho kritéria (správanie sťažovateľky v posudzovanej veci) pozornosti ústavného súdu neušlo, že sťažovateľka nepodala predsedníčke okresného súdu sťažnosť na postup súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z čoho možno usudzovať, že neprejavila dostatočný záujem o rýchle prejednanie návrhu. Na uvedenú skutočnosť ústavný súd prihliadol pri stanovení sumy finančného zadost'učinenia.

25. Napokon, ústavný súd pristúpil k hodnoteniu tretieho kritéria, a to samotného postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

26. Ústavný súd sa podrobne oboznámil s doterajším priebehom napadnutého konania a zistil, že sa začalo 4. februára 2013, trvá 6 rokov a doteraz nie je právoplatne skončené. Je zrejmé, že okresný súd nezvolil v súdnom konaní taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádzala.

27. Ústavný súd zdôrazňuje, že obchodnoprávne konanie, ktoré bez meritórneho právoplatného rozhodnutia trvá tak dlho, ako to je v danej veci, možno už len na základe dĺžky jeho trvania považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na uvedené nemalo podstatný význam, aby ústavný súd vyhodnocoval jednotlivé čiastkové úkony alebo vymedzoval prípadné konkrétne úseky nečinnosti súdu, resp. jeho neefektívnu/nesústredenú činnosť. Ústavný súd hodnotí celé konanie ako neefektívne a okresným súdom nesprávne vedené.

28. Nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou (dohovorom) zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobne napr. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

29. Ústavný súd preto uzatvára, že vzhľadom na doterajšiu zjavne neprimeranú dĺžku napadnutého konania (6 rokov) a zjavne neefektívnu činnosť okresného súdu, ako aj obdobia absolútnej nečinnosti okresného súdu je namieste konštatovanie, že v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

30. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

31. Keďže napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 12/2013 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

32. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie [obdobne § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde].

33. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Podľa § 135 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v lehote do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, zvyšuje sa finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

34. Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € z dôvodov uvedených v ústavnej sťažnosti, poukazujúc najmä na dlhotrvajúcu právnu neistotu, keď *„celé konanie vedené pred Okresným súdom Piešťany je tvorené jedným súvislým prietahom.“*

35. Vychádzajúc z doterajšej dĺžky napadnutého konania a prihliadajúc na nečinnosť okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že v posudzovanej veci existujú dôvody na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na celkovú dobu napadnutého konania, jeho priebeh a na mieru zavinenia okresného súdu na vzniknutých prietahoch, ako aj na správanie

sťažovateľky v napadnutom konaní. Podľa názoru ústavného súdu konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci zodpovedá priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 €, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto nálezu.

V.

36. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov právneho zastúpenia, ktoré sťažovateľke vznikli v konaní pred ústavným súdom.

37. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

38. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia sťažovateľky vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

39. Ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2018 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Vzhľadom na skutočnosť, že vyjadrenie doručené ústavnému súdu 24. januára 2019 neobsahovalo žiadnu novú argumentáciu, ktorou by sťažovateľka podporila záver o ústavnej neudržateľnosti postupu okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd náhradu trov konania za tento úkon sťažovateľke nepriznal.

40. Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku roka 2017 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky v sume 921 € (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 153,50 € a jedna stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 9,21 €).

41. Sťažovateľke patrí ako náhrada trov právneho zastúpenia náhrada za 2 úkony právnej služby v roku 2018 v zmysle § 11 ods. 3 spolu v sume 307 €. Zároveň jej patrí režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky spolu v sume 18,42 €. Celková suma náhrady trov konania činí 325,42 € [slovom tristodvadsaťpäť eur a štyridsaťdva centov (bod 4 výroku tohto nálezu)].

42. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

43. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2019